

Arrest

nr. 203 769 van 14 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. STEVENS
Schuttersstraat 15-17
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn, geboren op (...) in de Poolse stad Poznan. Uw ouders, H. K. (...) (O.V. (...)) en M. M. (...) (O.V. (...)), verlieten Armenië in 1996 en vestigden zich in Polen. Waarom ze Armenië verlieten, weet u echter niet. In 2010 kwam u samen met uw ouders en uw zus, M. H. (...) (O.V. (...)), naar België omdat uw ouders van oordeel waren dat u en uw broer in België een betere toekomst zouden hebben. Op 16 april 2010 vroegen uw ouders vervolgens zelf asiel bij de Belgische autoriteiten. In augustus 2010 werd hun asielaanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten aangezien Polen overeenkomstig de Dublin II-verordening verantwoordelijk was

voor de behandeling van hun asielaanvraag. Uw ouders tekenden tegen deze beslissing geen beroep aan en keerden evenmin naar Polen terug. Jullie bouwden hier in België een leven op met de steun van verschillende organisaties. Op 12 juli 2017 diende u samen met uw minderjarige zus zelf een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U ziet uw toekomst namelijk in België, waar u ondertussen de taal geleerd heeft, school loopt en u uw talenten op een goede manier kan ontplooiën. U bent zelf nooit in Armenië geweest en ziet er ook geen toekomst. Jullie hebben er immers geen plek om te wonen, u bent de taal niet machtig en u bent niet vertrouwd met de Armeense mentaliteit.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Poolse geboorteakte, uw Belgisch diploma secundair onderwijs en een inschrijvingsbewijs van de Luca School of Arts neer.

B. Motivering

Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit. Uit uw verklaringen blijkt dat dit in casu Armenië is (CGVS, p. 4 – Verklaring Dienst Vreemdelingenzaken nr. 6a). Zodoende dient de door u ingeroepen vrees beoordeeld te worden ten aanzien van Armenië.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in geval van vestiging in Armenië, het land waarvan u het staatsburgerschap bezit, vreest dat u geen toekomst zal hebben (CGVS, p. 8). U heeft er namelijk geen plek om te wonen (CGVS, p. 10), bent de taal niet machtig en bent niet vertrouwd met de Armeense mentaliteit. Tot slot zou u in Armenië niet in staat zijn uw talenten op een goede manier te ontplooiën (CGVS, p. 8).

U slaagde er echter niet in een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verklaring dat u in Armenië geen woonst heeft (CGVS, p. 10), zij er vooreerst op gewezen dat dit een louter socio-economisch probleem is dat geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde immers dat u geen woonst zou hebben omdat uw ouders in Armenië niets meer hebben. U heeft wel nog familie in Armenië, maar heeft zelf geen contact met hen (CGVS, p. 5) en weet niet hoe de relatie tussen uw ouders en hun familie is. In uw ogen hebt u in Armenië dan ook niets (CGVS, p. 10). Nadat u erop gewezen werd dat u ook bij aankomst in België niet over huisvesting beschikte, moest u bovendien toegeven dat u niet wist waarom u in Armenië geen woonst zou kunnen krijgen, (CGVS, p. 10). Hieruit kan bijgevolg niet besloten worden dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie geen beroep zou kunnen doen op de Armeense overheid inzake huisvesting. Evenmin blijken hieruit zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Nergens uit uw verklaringen blijkt immers de intentie van de Armeense autoriteiten om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke huisvesting te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Bijgevolg volstaat dit motief niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Voorts haalde u aan dat ook uw beperkte kennis van het Armeens een eventuele vestiging in Armenië in de weg staat (CGVS, p. 8). U kan namelijk amper Armeens. U hebt ooit Armeens geleerd, maar uw Armeens is in heel slechte staat. Wanneer uw ouders Armeens tegen elkaar praten, verstaat u de woorden immers niet. U kan ook niet schrijven of lezen in het Armeens (CGVS, p. 5). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vooreerst kon u niet aannemelijk maken dat u het Armeens niet verder zou kunnen leren. U bent van mening dat u het Armeens niet kan leren omdat u het een heel moeilijke taal vindt. Bovendien heeft u het Armeens nergens voor nodig (CGVS, p. 9). Geconfronteerd met het feit dat uw zus er wel in geslaagd is om (gesproken) Armeens te leren, wierp u op dat u vanwege uw toekomst in België wil blijven en u ook hoopt dat u hier kan blijven. Andermaal gevraagd waarom u ervan overtuigd bent dat u niet in staat zou zijn om u het Armeens eigen te maken, argumenteerde u dat het Armeens heel moeilijk is en u denkt dat het een geheel andere grammatica heeft. Uw gehoorproblemen zouden het voor u ook moeilijker maken om te leren (CGVS, p. 9). Erop gewezen dat u er ondanks uw gehoorproblemen in geslaagd bent in Polen Pools en in België Nederlands te leren, betoogde u dat de mentaliteit van de mensen hier dichter bij de uwe ligt en u het hier daardoor gemakkelijker zal hebben om met andere mensen om te gaan (CGVS, p. 9). U slaagde er echter niet in dit verschil in mentaliteit te duiden. U verklaarde immers niet te weten waarin het verschil in mentaliteit precies zit, maar kan slechts vaststellen dat u met uw ouders over verschillende dagdagelijkse dingen van mening verschilt. U bent ervan overtuigd dat dit te wijten is aan het feit dat uw ouders een andere mentaliteit hebben dan de uwe en dat dit verschil in mentaliteit geldt voor alle Armenen. U kent naast uw ouders namelijk nog Armenen die er eveneens een andere mening op nahouden. Uw ouders hebben u bovendien verteld over het Armenië van vroeger en zeggen dat de

meeste mensen in Armenië op dezelfde manier denken als zijzelf (CGVS, p. 8). Erop gewezen dat uw ouders al jarenlang weg zijn uit Armenië, er in Armenië ondertussen mogelijk heel wat veranderd is en de mensen er ondertussen misschien ook anders denken, moest u toegeven dat dat inderdaad het geval kan zijn (CGVS, p. 8-9). Uit uw verklaringen kan zodoende niet met voldoende waarschijnlijkheid geconcludeerd worden dat de meningsverschillen tussen u en uw ouders terug te brengen zijn tot een verschil in mentaliteit tussen Europeanen en Armenen en bijvoorbeeld niet het gevolg zijn van een generatieverschil. Voor zover er daadwerkelijk een verschil in mentaliteit zou zijn tussen België en Armenië, kon u evenmin aannemelijk maken dat dit verschil er actueel nog steeds is noch hoe dit verschil in mentaliteit uw mogelijkheden om het Armeens te leren in de weg zou staan. Tot slot stelde u dat u in Armenië moeilijker zou kunnen leren omwille van uw gehoorproblemen omdat u woorden misschien op een foute manier zou kunnen verstaan. U beaamde dat dit ook in België kan gebeuren, maar argumenteerde dat de grammatica van het Nederlands veel dichter ligt bij die van het Engels, waardoor u het Nederlands veel makkelijker kon aanleren. Armeens kan u echter met niets anders vergelijken (CGVS, p. 9). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in Armenië bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet benadrukt worden dat u niet objectief kon aantonen dat het Armeens een dermate moeilijke taal is dat u niet in staat zou zijn ze verdere onder de knie te krijgen noch dat uw gehoorproblemen u zouden verhinderen het Armeens verder te leren.

Verder wierp u op dat u omwille van uw gebrekkige kennis van het Armeens niet goed met mensen in Armenië zou kunnen communiceren en u voor uzelf onvoldoende kansen zou kunnen creëren om uw talenten op een goede manier te gebruiken (CGVS, p. 8). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in Armenië bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, blijkt uit uw verklaringen niet hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende kan in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld vanwege uw gebrekkige kennis van het Armeens.

Wat betreft uw verklaring dat u niet vertrouwd bent met de Armeense mentaliteit (CGVS, p. 8), kan andermaal benadrukt worden dat u er niet in slaagde dit verschil in mentaliteit te concretiseren en te duiden hoe dit mentaliteitsverschil in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in geval van vestiging in Armenië, zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd.

Daarnaast stelde u dat u in Armenië niet de kans zal hebben om uw talenten op een goede manier te gebruiken (CGVS, p. 8 en 9). Ook deze vrees koppelde u terug naar uw onmogelijkheid om met anderen te communiceren vanwege uw gebrekkige talenkennis en het mentaliteitsverschil tussen België en Armenië (CGVS, p. 8). Door de taalproblemen en het mentaliteitsverschil zal u namelijk niet in staat zijn om connecties te maken met mensen en op die manier voor uzelf de juiste omstandigheden te creëren om uw talenten goed te gebruiken (CGVS, p. 8 en 9). Zoals hierboven reeds omstandig uiteengezet, slaagde u er echter niet in dit mentaliteitsverschil en uw onvermogen om connecties met mensen te maken aannemelijk te maken. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een vestiging in Armenië bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet benadrukt worden dat uit uw verklaringen niet blijkt hoe het feit dat u uw talenten in Armenië niet op dezelfde manier zou kunnen gebruiken als in België in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. Zodoende volstaat ook dit motief niet om uw nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Tot slot stelde u ook dat u in Armenië geen documenten heeft en u er ook geen nationaliteit zal hebben (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4). Een tijd geleden ging u namelijk naar de Armeense ambassade om een Armeens paspoort aan te vragen, maar dit werd u geweigerd, al weet u niet waarom (CGVS, p. 10). Dit volstaat echter niet om te concluderen dat u geen staatsburgerschap zou bezitten en u in Armenië geen documenten zou kunnen krijgen. Vooreerst zij erop gewezen dat u overeenkomstig de Armeense staatsburgerschapswetgeving van rechtswege het Armeense staatsburgerschap bezit. De Armeense staatsburgerschapswetgeving stipuleert namelijk dat een kind van rechtswege het Armeense staatsburgerschap verwerft wanneer beide ouders op het moment van de geboorte Armeens staatsburger zijn en dit ongeacht de geboorteplaats van dit kind. Het loutere feit dat de Armeense ambassade u weigerde een Armeens paspoort uit te reiken, is onvoldoende om te concluderen dat u geen aanspraak kan maken op het Armeense staatsburgerschap. Te meer omdat u niet weet waarom de Armeense ambassade u een Armeens paspoort weigerde. U verklaarde dat de Armeense ambassade u de reden voor weigering niet heeft meegedeeld, maar u liet zelf eveneens na om hiernaar te informeren (CGVS, p. 10). Op basis van de door u aangereikte elementen kan zodoende geenszins geconcludeerd worden dat u omwille van een van de redenen van de Conventie geen aanspraak zou kunnen maken op de Armeense nationaliteit noch kan op grond hiervan in hoofde van de Armeense autoriteiten de intentie worden vastgesteld om u de Armeense nationaliteit te ontzeggen en u op die

manier ernstige schade te berokkenen. Evenmin kan hieruit geconcludeerd worden dat u in geval van vestiging in Armenië uw documenten niet in orde zou kunnen brengen. Zodoende kan ook dit motief in uw hoofde geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat uw advocaat, net als u, aanhaalde dat u nog nooit een voet in Armenië gezet heeft, u geen contact heeft met Armenië en alle informatie waarover u beschikt omtrent Armenië afkomstig is uit de media (CGVS, p. 13). Ook hij maakte echter niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou uitmaken in geval van vestiging in Armenië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Poolse geboorteakte, uw Belgisch diploma secundair onderwijs en een inschrijvingsbewijs van de Luca School of Arts in België) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten respectievelijk slechts informatie aangaande uw identiteit en schoolloopbaan, maar geen informatie aangaande de door u ten aanzien van Armenië ingeroepen vrees.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde middel stelt verzoekende partij dat er sprake is van machtsafwendings. In een vierde en laatste middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 8 EVRM.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ingevolge van samenhang gezamenlijk behandeld dienen te worden.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad bemerkt vooreerst dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij de Armeense nationaliteit heeft (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 10/01/2018, p. 4; administratief dossier, stuk 9, verklaring DVZ, nr. 6a). De Raad wijst erop dat haar vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan verzoekende partij het staatsburgerschap bezit, *in casu* Armenië.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij nagelaten heeft rekening te houden met het feit dat haar ouders in 1996 Armenië hebben verlaten om zich te vestigen in Polen en dat verzoekende partij in Polen werd geboren. Zij heeft dan ook nooit een voet in Armenië gezet, heeft er geen plek om te

wonen, is de taal niet machtig en is niet vertrouwd met de Armeense mentaliteit. Evenmin werd er rekening gehouden met het feit dat zij in Armenië haar talenten niet kan ontplooiën.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat uit lezing van de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met deze door verzoekende partij opgeworpen bezwaren tegen een terugkeer naar Armenië, doch op uitgebreide wijze motiveert dat nergens uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat deze elementen in haar hoofde aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit. De Raad meent dat verzoekende partij in bovenstaand betoog dan ook niet verder komt dan het louter herhalen van haar asielmotieven, hetgeen niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. X; RvS 4 januari 2006, nr. X). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4. Wat betreft de bemerking van verzoekende partij "*(d)at andermaal geen rekening gehouden werd of alleszins onvoldoende met het feit dat verzoeker door de Armeense ambassade geweigerd werd om hem een Armeens paspoort uit te reiken*", stelt de Raad evenwel vast dat verwerende partij in verband met het motief van verzoekende partij dat zij in Armenië geen documenten heeft en zij er ook geen nationaliteit zal hebben in de bestreden beslissing terecht het volgende vaststelt: "*Tot slot stelde u ook dat u in Armenië geen documenten heeft en u er ook geen nationaliteit zal hebben (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4). Een tijd geleden ging u namelijk naar de Armeense ambassade om een Armeens paspoort aan te vragen, maar dit werd u geweigerd, al weet u niet waarom (CGVS, p. 10). Dit volstaat echter niet om te concluderen dat u geen staatsburgerschap zou bezitten en u in Armenië geen documenten zou kunnen krijgen. Vooreerst zij erop gewezen dat u overeenkomstig de Armeense staatsburgerschapswetgeving van rechtswege het Armeense staatsburgerschap bezit. De Armeense staatsburgerschapswetgeving stipuleert namelijk dat een kind van rechtswege het Armeense staatsburgerschap verwerft wanneer beide ouders op het moment van de geboorte Armeens staatsburger zijn en dit ongeacht de geboorteplaats van dit kind. Het loutere feit dat de Armeense ambassade u weigerde een Armeens paspoort uit te reiken, is onvoldoende om te concluderen dat u geen aanspraak kan maken op het Armeense staatsburgerschap. Te meer omdat u niet weet waarom de Armeense ambassade u een Armeens paspoort weigerde. U verklaarde dat de Armeense ambassade u de reden voor weigering niet heeft meegegeeld, maar u liet zelf eveneens na om hiernaar te informeren (CGVS, p. 10). Op basis van de door u aangereikte elementen kan zodoende geenszins geconcludeerd worden dat u omwille van een van de redenen van de Conventie geen aanspraak zou kunnen maken op de Armeense nationaliteit noch kan op grond hiervan in hoofde van de Armeense autoriteiten de intentie worden vastgesteld om u de Armeense nationaliteit te ontzeggen en u op die manier ernstige schade te berokkenen. Evenmin kan hieruit geconcludeerd worden dat u in geval van vestiging in Armenië uw documenten niet in orde zou kunnen brengen. Zodoende kan ook dit motief in uw hoofde geen aanleiding geven tot de toekenning van internationale bescherming.*". De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen enkele poging onderneemt om voormelde motivering met concrete argumenten te weerleggen waardoor deze onverminderd overeind blijft.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij betoogt dat er sprake is van een schending van artikel 8 EVRM wanneer zij zou worden overgebracht naar Armenië nu zij daar volledig alleen zal komen te staan aangezien haar ouders in België verblijven en zij ook geen contact meer hebben met hun familie in Armenië, bemerkt de Raad dat de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de Commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. X; RvS 12 maart 2008, nr. X).

2.2.6. Wat betreft nog de schoolattesten die verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 3), duidt de Raad erop dat deze documenten slechts informatie bevatten over de schoolloopbaan van verzoekende partij, maar geen informatie aangaande de door haar ten aanzien van Armenië ingeroepen vrees.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van

de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Armenië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 7 en 8), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 10 januari 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Wie machtsafwending aanvoert, moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aandragen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doeleinden door het bestuur werden nagestreefd. Opdat er van machtsafwending sprake kan zijn, moet het ongeoorloofde kenmerk het enige doel van de bestreden beslissing geweest zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet het minste element aanbrengt waaruit blijkt dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing.

2.2.10. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT